

Arrest

nr. 181 086 van 23 januari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 januari 2015 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2017.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 22 maart 2011 een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 28 april 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 11 september 2013 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag van 22

maart 2011 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, ongegrond wordt verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2013 een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 18 november 2013 de beslissing waarbij verzoekers tweede aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.6. Bij arrest nr. 117 108 van 17 januari 2014 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van 11 september 2013 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf als ongegrond wordt afgewezen.

1.7. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 21 februari 2014 een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 24 maart 2014 de beslissing om verzoekers derde aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet als onontvankelijk af te wijzen. Verzoeker stelde op 23 februari 2015 bij de Raad een beroep in tegen deze beslissing.

1.9. Verzoeker diende via een op 7 juli 2014 gedateerd schrijven een vierde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.10. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 2 september 2014 de beslissing om verzoekers vierde aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, als onontvankelijk af te wijzen.

1.11. Verzoeker diende via een op 20 november 2014 gedateerd schrijven een vijfde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 8 januari 2015 de beslissing om verzoekers vijfde aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, als onontvankelijk af te wijzen. Deze beslissing, die verzoeker op 22 januari 2015 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.11.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

[M.H.] [...]

[S.H.] [...]

+ kinderen:

[M.E.] [...]

[M.M.] [...]

Nationaliteit: Armenië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 11.09.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd.22.03.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 22.03.2011 (zie bevestiging arts dd.07.01.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 11.09.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

1. Verweester verklaart in toepassing van art. 9ter § 3, 5° Vr.W. de door verzoeker op 20.11.2014 ingediende aanvraag verzoek tot verblijfsmachtiging in toepassing art. 9ter Vr.W. 15.12.1980 onontvankelijk onder verwijzing naar haar eerdere beslissing en het advies van haar arts-adviseur dd. 11.09.2013, dat hier wordt vergeleken met de medische documenten gevoegd bij de aanvraag van 20.11.2014.

Volgens verweester zou verzoeker in diens aanvraag dd. 20.11.2014 al[d]us geen ‘nieuwe elementen’ inroepen aangaande diens medische toestand die hij niet eerder had ingeroepen, quod certe non.

Verweester motiveert haar beslissing dd. 08.01.2015 onder verwijzing naar het advies van haar arts-adviseur dd. 07.01.2015, volgens hetwelk de op 20.11.2014 ingediende aanvraag met verwijzing naar standaard medisch getuigschrift dd. 06.10.2014 uitgaande van cardioloog Dr. [C.] de reeds eerder ingeroepen elementen aangaande de gezondheidstoestand van verzoeker louter zou bevestigen.

Nog volgens verweester op 08.01.2015 en haar arts-adviseur op 07.01.2015, zou de huidige gezondheidstoestand van verzoeker op 20.11.2014 ‘in wezen niet verschillen van de eerder op 22.03.2011 beschreven aandoening’, quod non.

Verweerster verwijst in dit verband integraal naar haar eerdere beslissing dd. 11.09.2013, waarbij de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vr.W. 15.12.1980 in hoofde van verzoeker dd. 22.03.2011 ongegrond werd verklaard, omdat zagezegd een adequate behandelin[g] in het herkomst[st]and beschikbaar én toegankelijk zou zijn voor verzoeker, hetgeen verzoeker betwist.

2. Art. 9ter § 3, 5° Vr.W. 15.12.1980 luidt als volgt [...] :

Art. 9ter.

[...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

In de aanvraag dd. 20.11.2014 en gelet o.a. het SMG dd. 06.10.2014 van cardioloog Dr. [C.], wordt geattesteerd dat de ziektes waaraan verzoeker lijdt, zowel de nier- als hartziekte tengevolge ervan, aandoeningen betreffen die een leven[s]lange specialistische opvolging behoeven zoniet wacht verzoeker een gewisse en zekere dood.

Dat in de eerdere beslissing dd. 11.09.2013 (zie stuk 3), waarbij de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vr.W. 15.12.1980 in hoofde van verzoeker dd. 22.03.2011 ongegrond werd verklaard wordt verwezen naar het medisch verslag van 11.09.2013 waarin zowel wordt geponeerd dat voor verzoeker hemodialyse ad 3/week kan volstaan en waar wordt gesteld dat een niertransplantatie aan te bevelen, maar 'niet strikt levensnoodzakelijk zou zijn'.

2. Aangezien de arts-adviseur op 11.09.2013 waarnaar in het advies van de arts-adviseur dd. 07.01.2015 wordt verwezen, zo maar gratis stelt dat er in het herkomstland ARMENIE 'wat betreft de behandeling van terminale nierinsufficiëntie de nodige gespecialiseerde faciliteiten bestaan om de behandeling en [...] om de gezondheidstoestand op te volgen' zonder dat er enige toelichting wordt gegeven welke deze zagezegde gespecialiseerde faciliteiten betreffen, gaat verweerster geheel voorbij aan de materiele mo[t]iveringplicht dewelke op haar rust.

Aangezien verzoeker in ARMENIE geen niertransplantatie kan bekomen, hetgeen wordt bevestigd in de stukken gevoegd door verzoeker bij diens aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 22.10.2013 maar hetgeen zoals blijkt uit stuk 3, verweerster ten onrechte weigert te aanva[a]rden aangezien zij dit stuk 3 van verzoeker buiten beschouwing laat omdat dit 'geen medisch stuk zou betreffen', is het evident zoals ook geattesteerd in het SMG dd. 06.10.2014 van cardioloog Dr. [C.], dat zo verzoeker geen werkelijk toegang heeft tot een levenslange medicale behandeling en specialistische opvolging hij vroegtij[[d]ig zal overlijden aan de aandoeningen waaraan hij op heden lijdt !

Dr. [C.] laat er op 06.10.201[4] geen twijfel over bestaan dat verzoeker een dergelijke behandeling en opvolging behoeft levenslang en dat dit thans als een nieuw elementen dient te worden beschouw[d] zo dat verweerster zo zij niet concreet aantoon dat verzoeker deze opvolging en behandeling kan krijgen, zij niet per definitie kan besluiten tot een onontvankelijke aanvraag, gelet de aandoeningen waaraan verzoeker lijdt en die eerder leiden tot een ontvankelijke aanvraag.

3. Immers luidt art. 9ter § 1 Vr.W. 15.12.1980 [...] :

Art. 9ter.

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoon overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

zodat verweerster enkel wettig zou kunnen besluiten tot onontvankelijkheid van de aanvraag 20.11.2014 op basis van art. 9ter § 3, 5° Vr.W. 15.12.1980 voor zover de thans ingeroepen elementen (niet de ziekte an sich) ter ondersteuning van de nieuwe aanvraag in geen enkele zin 'nieuw' zouden zijn en

geen enkel nieuw element naar voor zou worden gebracht aangaande de ernst van de ziekte, haar permanent levensbedreigend karakter en de noodzaak aan specialistische behandeling en opvolging, quod in casu est.

4. Dat derhalve niet kan worden aangenomen dat reeds alle relevante elementen eerder door verzoeker werden ingeroepen, nu bij het verzoekschrift tot machtiging tot verblijf dd. 20.11.2014 en gelet het SMG dd. 06.10.2014 en de aanvullende stukken, thans wordt ingeroepen dat de aandoening dermate levensbedreigend is zodat de noodzaak aan specialistische behandeling en opvolging permanent noodzakelijk is en verweerster onder verwijzing naar het verslag van haar arts-adviseur dd. 047.01.2014 en met verwijzing naar het verslag van de arts-adviseur dd. 11.09.2013 hier niet op heeft geantwoord, aangezien er geen enkel informatie wor[d]t verstrekt aangaande de zogezegde beschikbaarheid van gespecialiseerde faciliteiten om de behandeling en om de gezondheidstoestand van verzoeker op te volgen, nu dit louter wordt geponeerd maar niet zeker noch waarschijnlijk wordt gemaakt.

5. Dat verweerster aldus tot een materieel gebrekkig gemotiveerd oordeel is gekomen, en minstens de bepalingen van art. 9ter § 1 Vr.W. 15.12.1980 en art. 9ter § 3, 5° Vr.W. 15.12.1980 en van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel schendt, mede gelet op de verstrekkende gevolgen voor het leven en de fysieke integriteit van verzoeker, zodat de thans bestreden beslissing in elk geval moet worden vernietigd.”

3.2. De Raad merkt op dat uit artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf die in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt ingediend onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van deze machtigingsaanvraag voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om in toepassing van deze wetsbepaling tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker bij aangetekend schrijven van 22 maart 2011 een aanvraag indiende om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verzoeker voegde bij deze aanvraag tal van medische attesten waaruit blijkt dat een terminale nierinsufficiëntie werd vastgesteld als gevolg van het Alport-syndroom en dat een verderzetting van de nierdialyse vereist was. Er werd tevens aangegeven dat verzoeker op een lijst met het oog op de transplantatie van een nier werd geplaatst. In deze medische getuigschriften wordt verder melding gemaakt van een gedilateerde cardiomyopathie met sterk gedaalde ejectiefraction en pulmonale hypertensie waarvoor een medicamenteuze behandeling met Kredex, Ramipril, Burinex en Simvastatine. Er wordt tevens gewezen op het feit dat verzoeker zonder behandeling zal overlijden

In het standaard medisch getuigschrift van 6 oktober 2014 dat verzoeker bij zijn vijfde aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd voegde wordt door de cardioloog die hij raadpleegde een “*gedilateerde, congestieve cardiomyopathie secundair aan chronische nierinsufficiëntie*” gediagnosticeerd, die medicamenteus is gestabiliseerd. Hierbij wordt gesteld dat de medicamenteuze behandeling bestaat in de toediening van “*Kredex 25mg 2x1/d, Ramipril 10mg 1/d, Simvastatine 40mg 1/d en Burinex 5 mg 1/d*”. De geconsulteerde cardioloog gaf aan dat de stopzetting van de behandeling aanleiding zou geven tot “*overlijden tgv refractair hartfalen*”.

De stelling van verweerder dat uit het standaard medisch getuigschrift van 6 oktober 2014 kan worden afgeleid dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is in vergelijking met deze die blijkt uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 22 maart 2011 en dat de elementen die werden ingeroepen bij de vijfde aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag is, gelet op voorgaande vaststellingen, niet incorrect of kennelijk onredelijk.

Verzoeker betoogt dat verweerder is voorbijgegaan aan het feit dat een niertransplantatie in Armenië niet mogelijk is, doch lijkt zelf uit het oog te verliezen dat in het standaard medisch getuigschrift van 6 oktober 2014 geen melding wordt gemaakt van enige nood aan een niertransplantatie en hij bijgevolg niet kan voorhouden dat verweerder dit als een nieuw element had dienen te weerhouden. Verweerder heeft bij het onderzoek van verzoekers eerste aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd, waarin was aangegeven dat verzoeker zou overlijden indien hij niet medisch werd behandeld, vastgesteld dat de medicatie waarover verzoeker dient te kunnen beschikken ook in zijn land van herkomst beschikbaar en voldoende toegankelijk is, zodat verzoeker ook niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de vaststelling van de behandelende cardioloog dat de stopzetting van de medicatie

aanleiding zal geven tot een vroegtijdig overlijden en er daarom een levenslange behandeling en opvolging vereist is als een nieuw gegeven diende te worden beschouwd.

Voorts moet worden benadrukt dat wanneer verweerder op correcte gronden vaststelt dat er geen nieuwe relevante gegevens werden aangevoerd bij een nieuwe aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd en deze aanvraag om deze reden onontvankelijk is, hij uiteraard niet opnieuw een motivering dient te voorzien omtrent de beschikbaarheid van de vereiste medische zorg in het land van herkomst van de aanvrager.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Hij maakt evenmin aannemelijk dat deze beslissing niet deugdelijk werd voorbereid

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht of van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK